Luggemisſed.

Hea ſanna leiab head aſſet.

Kui monni mees loeb piibliramatuſt, et: „Jodikkud ei pea mitte taewa riki pärrima," 1 Kor. 6, 10. ja on jubba joobnuſt Peaſt omma ilmaſüta naeſt peksnud, ehk ommad lapſed karwopiddi kiskunud, woi ladaaego krawis mudda ſees üks öſe maggamud, woi külmal talwe ööl tee pealt ärraeksinud, ehk omma rahha kautanud, ehk terwiſt rikkunud, ehk tullekahjo teinud, ehk omma altari ſaakramenti önnistuſt ärrakautanud; ja mötleb nüüd ſelle raske pühha kirja ſanna peäle, et: „Jodikkud ei pea mitte taewariki pärrima", ja arwab ſiis iſſe omma möttede ſees ärra, et kui temma ei ſa taewariki omma winalakkumiſſe pärraſt, ſiis ep olle jo muud kohta temmal odata, kui pörgoriik: ſe hing wötko ſelle ramatokeſſe nou kuulda:

1. Minne omma öppetaja jure, ja pallu tedda kui ſedda hingekarjaſt, kes ſinno „hinge eeſt walwab, ja ſelle eeſt peab wastuſt andma" (Ebrea kam. 13, 17): „Armas öppetaja, pange minno nimme ühhe iſſe lehhe peäle ülles, et ma tahhan tännapääw wina ärratootada, et ellades ei pea üks winatilk minno kele peäle ennam ſama. Ma ollen kuulnud, et ühhes kihhelkonnas on rohkem kui ſadda jodikkud nenda teinud, kes nüüd ennam tilka ſedda kurrati lakket omma ſuhho ei wötta."

Ja öppetaja panneb ſo nimme ülles Mapeälſe lehhe peäle, ja pallub ſinno eeſt, ja pühhad inglid pannewad ſo nimme ülles taewalikko ramato ſiſſe, ja römuſtawad ſinno pärraſt. Wata Luk. 15, 7. 10.

Kui ſiis üks kiuſaja inimenne tulleb jälle ſinnule pahha joki pakkuma, ſiis ütle: „Kuida peaksin ma ſedda ſuurt kurja teggema, ja Jummala wasto patto teggema? (1 Moſ. 39. 9). Eks ſa tea, et ollen ſedda jo ärratootanud!" — Ja ſiis peab ta ſind rahhule jätma, et ſinna jood tännoga omma tobi öllut, ja hoiab omma wiis meelt Peas; ja temma lakkub wandudes omma korteri wina ennaſe ſiſſe, ja waub kui ſigga körtſi pengi alla mahha!